16 września: Święci Korneliusz, papież i Cyprian, biskup, męczennicy

Tekst Ewangelii (*J* 17,11b-19): W owym czasie Jezus wzniósł oczy do niebo i błagalnie mówił: Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno. Dopóki z nimi byłem, zachowywałem ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, i ustrzegłem ich, a nikt z nich nie zginął z wyjątkiem syna zatracenia, aby się spełniło Pismo. Ale teraz idę do Ciebie i tak mówię, będąc jeszcze na świecie, aby moją radość mieli w sobie w całej pełni.

Ja im przekazałem Twoje słowo, a świat ich znienawidził za to, że nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Nie proszę, abyś ich zabrał ze świata, ale byś ich ustrzegł od złego. Oni nie są ze świata, jak i Ja nie jestem ze świata. Uświęć ich w prawdzie. Słowo Twoje jest prawdą. Jak Ty Mnie posłałeś na świat, tak i Ja ich na świat posłałem. A za nich Ja poświęcam w ofierze samego siebie, aby i oni byli uświęceni w prawdzie.

„Aby tak jak My stanowili jedno”

Rev. D. Josep Mª MANRESA Lamarca
(Valldoreix, Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj obchodzimy wspomnienie dwóch bardzo ważnych męczenników Kościoła trzeciego wieku. Chociaż męczeństwo ponieśli w różnych miejscach i w różnych latach, wspominamy ich w tym samym święcie, ponieważ razem pracowali na rzecz jedności Kościoła w sprawie, w której wstawił się Jezus Chrystus: „Ojcze Święty, zachowaj ich w Twoim imieniu, które Mi dałeś, aby tak jak My stanowili jedno.” (J 17,11).

Korneliusz został wyświęcony na biskupa Rzymu w roku 251, po okresie silnych prześladowań chrześcijan. Wyróżniał się pokorą, dobrocią i roztropnością. Jego pontyfikat naznaczony był przede wszystkim rozwiązaniem problemu „lapsi” (łac.upadli - tych, którzy wyparli się wiary w czasie prześladowań a potem żałując swej słabości, chcieli wrócić do Kościoła): wobec surowości schizmy Nowacjana, Kościół zaproponował miłosierdzie, dzięki papieżowi uchwalono, że powrót grzeszników do Kościoła - po spełnieniu określonych warunków – będzie możliwy. Pontyfikat ten trwał krótko: w drugim roku Korneliusz został uwięziony przez cesarza i zesłany do Civitavecchia, gdzie umiera rok później. Jego ciało zostało przewiezione do Rzymu i pochowane w katakumbach św. Kaliksta.

Cyprian urodził się w Kartaginie około 200 roku w pogańskiej rodzinie. Poruszony przykładem i szczerymi słowami świętego kapłana imieniem Cecyliusz, nawrócił się, przyjął chrześcijaństwo i przeznaczył cały swój majątek na pomoc ubogim. Przyjął chrzest w 245 roku i wkrótce potem święcenia kapłańskie. Godność

biskupa otrzymał w 248 roku. W bardzo trudnych czasach mądrze rządził swoim afrykańskim Kościołem i ciężko pracował na rzecz jego jedności. „Akta jego męczeństwa” wspaniale dokumentują proces sądowy, jego pokojowe i odważne wyznanie, a także jego męczeństwo, przebaczenie i przekazanie dla kata, który ściął mu głowę, około 25 sztuk złotych monet…

Módlmy się do Boga naszego Pana, który postawił na czele Kościoła świętych; Korneliusza i Cypriana, jako oddanych pasterzy i dzielnych męczenników, by przez swoje wstawiennictwo umocnił nas w wierze i stałości, oraz w nieustannych wysiłkach na rzecz jedności Kościoła.